

padków w przemyśle i rolnictwie oraz zmieniającej niektóre postanowienia tych ustaw (Dz. U. R. P. № 64, poz. 398). — pobierają dodatki drożyniane, przysługujące się aż do odwołania, począwszy od dnia 1 kwietnia r. b., w miejsce dodatków drożynianych, pobieranych dotychczas na podstawie powyżej powołanej ustawy i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1052) — następujące dodatki drożyniane:

dla uszkodzonych o niezdolności do pracy od 50% do 66²/₃% 60.000 mk.

dla uszkodzonych o niezdolności do pracy powyżej 66²/₃% do 80% 90.000 mk.

dla uszkodzonych o niezdolności do pracy powyżej 80% do 100% 120.000 mk.

dla wdów i wdowców, krewnych linii wstępnej, wnuków. 60.000 mk.

dla każdej zupełnej sieroty i każdej sieroty, której żadne z rodziców nie pobiera dodatku drożynianego na mocy niniejszego rozporządzenia 60.000 mk.

dla każdej sieroty, której jedno z rodziców pobiera już dodatek drożyniany na mocy rozporządzenia niniejszego 30.000 mk.

Łączna wysokość dodatków drożynianych, pobieranych na mocy rozporządzenia niniejszego przez jedną rodzinę (wdowa lub wdowiec z dziećmi) nie może przekraczać sumy 120.000 mk.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 maja 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

472.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia kwot, przewidzianych w obowiązującej w b. dzielnicy pruskiej ustawie o ubezpieczeniu urzędników prywatnych.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy niemieckiej z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. U. R. P. № 89 poz. 804) oraz § 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1923 r., dotyczącej sprostowania ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy niemieckiej z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. U. R. P. № 24 poz. 144) zarządza się co następuje:

§ 1. Klasy płacy, przewidziane w § 16 ustawy niemieckiej z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 989) ustala się w następujący sposób:

Klasa	A	do	750.000	mk.	rocznie
"	B	ponad	750.000	"	1.250.000
"	C	"	1.250.000	"	1.750.000
"	D	"	1.750.000	"	2.250.000
"	E	"	2.250.000	"	3.000.000
"	F	"	3.000.000	"	3.750.000
"	G	"	3.750.000	"	4.500.000
"	H	"	4.500.000	"	5.500.000
"	I	"	5.500.000	"	"

§ 2. Wkładki ubezpieczeniowe, określone w § 172 ustawy, powołanej w § 1 niniejszego rozporządzenia wynosić będą miesięcznie:

W klasie	płacy	A	mk.	4.000
"	"	B	"	6.500
"	"	C	"	10.000
"	"	D	"	13.500
"	"	E	"	17.500
"	"	F	"	22.500
"	"	G	"	27.500
"	"	H	"	32.500
"	"	I	"	40.000

Oplata za zachowanie praw nabytych („Anerkennungsgebühr”), przewidziane w ustępie drugim § 172 ustawy powołanej w § 1 niniejszego rozporządzenia wynosić będzie mk. 3.000 rocznie.

§ 3. Kary pieniężne, przewidziane w ustawie powołanej w § 1 niniejszego rozporządzenia, podwyższa się tysiąc razy.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od 1 kwietnia 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

473.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w przedmiocie zmiany niemieckiego rozporządzenia o kontroli handlu zagranicznego z dnia 20 grudnia 1919 r. (Zbiór ustaw Rzeszy Niemieckiej str. 2128).

Na zasadzie § 6 ustawy z dnia 16 czerwca 1922 r. o rozciągnięciu na ziemie górnośląskie Województwa Śląskiego Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i niektórych innych ustaw oraz w przedmiocie zmian w ustawodawstwie na tych ziemiach obowiązujących (Dz. U. R. P. № 46 poz. 388) zarządza się co następuje:

§ 1. Uprawnienia przyznane w §§ 1, 2, 3 i 4 rozporządzenia niemieckiego z dnia 20 grudnia 1919 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 2128) i w § 4 rozporządzenia z dnia 16 stycznia 1917 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 41) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 22 marca 1920 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 334) Ministrowi Gospodarki Rzeszy, względnie Komisarzowi Państwa dla zezwoleń wywozu i przywozu prze-

chodzą na Ministra Przemysłu i Handlu zaś uprawnienia przyznane w § 9 powyższego rozporządzenia niemieckiego Rządowi Rzeszy wspólnie z Radą Rzeszy przechodzą na Radę Ministrów.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

474.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w przedmiocie ustalenia przepisów obowiązujących dla obrotu towarowego przez linię celną, dzielącą ziemie górnośląskie Województwa Śląskiego od pozostałej Państwu Niemieckiemu części Śląska Górnego i od Republiki Czecho-Słowackiej.

Na zasadzie § 9 niemieckiego rozporządzenia o kontroli handlu zagranicznego z dnia 20 grudnia 1919 r. (Zb. Ust. Rzeszy Niem. str. 2128) ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 63 poz. 473) jakoteż zgodnie z art. 1 § 2 ust. Konwencji Górnośląskiej, zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 371), oraz za zgodą Sejmu Śląskiego zarządza się co następuje:

§ 1. Do obrotu towarowego przez odcinek linii celnej Rzeczypospolitej Polskiej, dzielącej ziemie górnośląskie Województwa Śląskiego, od pozostałych przy Państwie Niemieckiem ziem górnośląskich i od Republiki Czecho-Słowackiej, stosuje się przepisy o obrocie towarowym z zagranicą, obowiązujące na pozostałych odcinkach linii celnej Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Zwalnianie poszczególnych partji towarów, przeznaczonych do przeróbki lub zużycia na obszarze Górnego Śląska z wyjątkiem Cieszyńskiego od obowiązujących zakazów przywozu, jakoteż zwalnianie poszczególnych partji surowców, wyrobów przemysłowych i produktów gospodarstwa rolnego, wytworzonych na obszarze Województwa Śląskiego od obowiązujących zakazów wywozu, przekazuje się Wojewodzie Śląskiemu. Upoważnienie to obejmuje również towary, podlegające podatkowi spożywczym, nie odnosi się jednak do monopolów dla całego Państwa ustawowo wprowadzonych, oraz do wywozu kruszców szlachetnych.

§ 3. Przy zwalnianiu poszczególnych partji towarów od obowiązujących zakazów przywozu i wywozu na zasadzie § 2 przestrzegane będą postanowienia polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej, zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 371), oraz instrukcje wydane w tym przedmiocie przez Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 4. Istniejące na zasadzie obowiązujących przepisów o obrocie towarowym z zagranicą zakazy przywozu i wywozu nie będą stosowane w wypadkach, w których konwencja górnośląska przepisuje niestosowanie zakazów przywozu i wywozu.

§ 5. Rozporządzenie o reglamentacji przywozu z dnia 16 stycznia 1917 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 334) ze wszystkimi rozporządzeniami, wydanymi na ich podstawie, tracą swoją moc.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

475.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w przedmiocie regulaminu dla Zarządu Śląskim Funduszem Wolnych Kuksów.

Na podstawie art. 6 ustawy z dn. 16 czerwca 1922 r. o rozciągnięciu na ziemie górnośląskie Województwa Śląskiego Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i niektórych innych ustaw w przedmiocie zmian w ustawodawstwie na tych ziemiach obowiązujących (Dz. U. R. P. № 46 poz. 388) zarządza się co następuje:

§ 1. Uprawnienia nadane w Dodatku do regulaminu dla Zarządu Śląskim Funduszem Wolnych Kuksów z dnia 31 lipca 1869 r.:

- a) Ministrowi handlu, przemysłu i robót publicznych oraz Ministrowi spraw wyznaniowych, oświaty i medycyny przechodzą na Ministra Przemysłu i Handlu i na Ministra Wyznań Religijnych;
- b) naczelnemu prezydentowi prowincji Śląsk przechodzą na Wojewodę Śląskiego.

§ 2. W §§ 1, 5, 8, 10, 14 Regulaminu dla Zarządu Śląskim Funduszem Wolnych Kuksów z dnia 24 marca 1868 r. wprowadza się następujące zmiany:

- a) w § 1 słowa „według najwyższego rozkazu z dn. 9 marca 1830 r. (zbiór ustaw strona 48)” skreśla się, a słowa „w okręgach górniczych prowincji Śląsk” zastępuje się słowami „w okręgach górniczych ziem górnośląskich Województwa Śląskiego”;
- b) ustęp pierwszy § 5 otrzymuje następujące brzmienie: „Wypłata opłat szkolnych dla gmin szkolnych następuje przez Wyższy Urząd górniczy w Katowicach”;
- c) § 8 otrzymuje następujące brzmienie: „Etat ustala Wojewoda Śląski na wniosek Komisji,